

HOMILIE EENENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 25 / ZO 26 AUGUSTUS 2018

De voetbalcompetitie is weer begonnen. De diverse clubs hebben elkaar al ontmoet. Middels diverse aankopen van nieuwe spelers hebben ze getracht de gelederen te versterken in de hoop hun naam zo hoog mogelijk op de ranglijst te zien prijken. Soms zijn er hoge verwachtingen van een aankoop. Het kan zijn, dat men aanvankelijk de indruk had, dat de nieuwe man een echte aanwinst is. De golven van enthousiasme gaan over de tribune. Maar aan het einde van de wedstrijd wordt het veelgeprezen talent onder gefluit uit de wedstrijd genomen en naar de kleedkamer gestuurd. Degenen die gekomen waren om de droomvoetballer te bejubelen, hebben inmiddels voortijdig de tribunes verlaten. De stervoetballer bleek een brokkenpiloot te zijn.

Het is misschien een wat oneerbiedige vergelijking om Jezus met een dergelijke brokkenpiloot te vergelijken. Toch is het evangelieverhaal van deze zondag een wat dramatisch en tragisch moment in het leven van Jezus. De grote menigte keert Jezus de rug toe. Jezus lijkt een mislukking. Het leek aanvankelijk zo veelbelovend. In grote getalen kwamen de mensen naar hem luisteren. De verwachtingen waren hooggespannen. Zeer zeker toen Jezus met vijf broden en twee vissen die geweldig grote menigte had gevoed, kende het enthousiasme geen grenzen meer. "Deze persoon willen wij tot koning uitroepen. Deze persoon mag niet meer weggaan." Zo hopen zij. Maar Jezus wil zich niet op een goedkope manier populair maken. Jezus is wel wijzer dan degene die denkt dat hij vrienden kan maken door in het café voortdurend rondjes te geven. Jezus heeft geen zin om zich als broodtovenaar te laten gebruiken. Jezus wil, dat mensen zich de vraag stellen: "Wie is dat, deze Jezus van Nasareth, wat wil Hij voor ons betekenen? Wat is zijn boodschap en wat wil Hij ons duidelijk maken met deze tekenen?" Jezus wil de ogen van de mensen openen, hun hart openen. Jezus wil, dat de mensen leren begrijpen: "Deze woorden zijn woorden van liefde. Deze tekenen maken duidelijk, dat er een God is die zorg voor ons draagt; die als brood voor ons wil zijn, die wij broodnodig hebben en dat deze Jezus onze diepste honger wil stillen." Jezus wil duidelijk maken: "Hoe belangrijk het dagelijkse brood ook is, toch leeft de mens niet van brood alleen. De mens leeft van liefde, van aandacht. Hij leeft ook van Gods liefde en aandacht. Maar helaas de mensen hebben geen boodschap aan die boodschap van Jezus. Zij hebben hun eigen verwachtingen van Jezus. Geen vrome praat maar brood op de plank, willen zij. Als Jezus echter zegt: "Ik ben het ware brood, dat je nodig hebt", dan nemen zij daar aanstoot aan en keren zij zich om en lopen weg. Waarna Jezus aan zijn apostelen vraagt: "Willen jullie ook gaan?"

"Willen jullie ook weg gaan?" Eigenlijk staan vele christenen in onze dagen voor een soortgelijk dilemma. De Kerk, de godsdienst: wat leveren ze op? Wat bieden zij mij. Vroeger had je de kerk en geloof nodig. Dat bood zekerheid. Maar nu redden wij onszelf wel. Waarom ons lastig laten vallen met alle mogelijke voorschriften en regels? Wij maken zelf wel uit wat mag en niet mag. Bovendien voldoet ook de pastoor niet altijd aan ieders religieuze privésmaak. "Tengevolge hiervan trokken velen zich terug en verlieten zijn gezelschap", zegt het evangelie. Met andere woorden: Aan één ding ontkomen wij niet: Van elke christen wordt een persoonlijke keuze gevraagd. Toen en nu.

"Wilt ook gij soms weggaan?" Gods vraag richt zich tot vrije mensen, die hun geloofskeuze willen kunnen verantwoorden. Ieder heeft tegenwoordig wel zijn reden om weg te gaan. Bovendien heeft men de maatschappij achter zich. Maar alleen zij, die Jezus blijven volgen, zullen zich op de lange duur christen

kunnen blijven noemen. Misschien kan het antwoord van Petrus ons helpen. Petrus zegt: "Heer, tot wie zouden wij gaan? Gij alleen hebt woorden van eeuwig leven." Petrus was waarschijnlijk Jezus ook maar nagelopen, zoals de anderen. Ook hij had zijn eigen verwachtingen, waaraan Jezus niet beantwoordde. Ook hij had kunnen heengaan. Maar toch breekt bij Petrus een diepere ervaring door. De weg met Jezus verliep wel anders, maar Jezus'boodschap was ruimer en reikte hoger dan zijn eigen menselijke horizon. De persoon van Jezus had ook Petrus'ogen ervoor geopend, dat de werkelijkheid groter is dan zijn mensenverstand kan waarnemen. Het contact met Jezus had hem doen ontdekken, dat Jezus nooit oppervlakkig blijft, alledaags, bijdegronds, gewoon. Jezus stoot door, graaft dieper. In Jezus'woorden komt het menszijn zelf ter sprake. Het gaat om het leven zelf. Het gaat om leven en dood, om goed en kwaad. De omgang met Jezus heeft Petrus voor deze vragen gevoelig gemaakt en dus: de omgang met Jezus heeft Petrus veranderd. Nu zijn andere dingen voor hem belangrijk geworden.

Is Jezus een brokkenpiloot, een gevallen ster? Voor een grote menigte is Hij dat misschien. Maar wij willen met Petrus zeggen: "Heer, naar wie zouden wij gaan? Wij geloven in U. Amen.